

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 3 listopada 2014 r.

RM-10-95-14

Pan Radosław SIKORSKI
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o ratyfikacji Statutu Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej – Interpol, przyjętego w Wiedniu dnia 13 czerwca 1956 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Wewnętrznych oraz Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Statutu Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej – Interpol,
przyjętego w Wiedniu dnia 13 czerwca 1956 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Statutu Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej – Interpol, przyjętego w Wiedniu dnia 13 czerwca 1956 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Statutem

Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej – Interpol jest organizacją, której celem jest zapewnienie współpracy organów policyjnych w zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości i rozwój tej współpracy.

Interpol wywodzi się z Międzynarodowej Komisji Policji Kryminalnych, powołanej w 1923 r. na Międzynarodowym Kongresie Policji Kryminalnych w Wiedniu. Po drugiej wojnie światowej, w 1946 r., reaktywowano Międzynarodową Komisję Policji Kryminalnych podczas konferencji w Brukseli. Podczas Sesji Zgromadzenia Ogólnego Komisji w Wiedniu w czerwcu 1956 r. uchwalono Statut organizacji, który przyznał jej nazwę „Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej – Interpol”, oraz ustanowiono siedzibę Sekretariatu Generalnego Interpolu w Paryżu. Aktualnie siedzibą tą jest Lyon.

Obecnie do Interpolu należy 190 państw i stanowi on największą międzynarodową organizację policyjną oraz ważne forum współpracy policyjnej państw, zwłaszcza tych, które nie należą do Unii Europejskiej.

Działalność Interpolu koncentruje się w szczególności na:

- zwalczaniu przestępczości zorganizowanej oraz narkotykowej,
- zwalczaniu przestępczości gospodarczej, w tym cyberprzestępczości,
- poszukiwaniu sprawców przestępstw,
- zwalczaniu terroryzmu i zapewnieniu bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- zwalczaniu handlu ludźmi oraz przestępczości seksualnej, w tym skierowanej przeciwko nieletnim,
- zwalczaniu nielegalnego obrotu dobrami kultury.

Działania Interpolu opierają się na nowoczesnym, z informatyzowanym systemie łączności, ułatwiającym wymianę informacji pomiędzy Krajowymi Biurami Interpolu i Sekretariatem Generalnym oraz umożliwiającym dostęp organów ścigania państw członkowskich do baz danych Interpolu.

Podstawą prawną działania Interpolu jest Statut uchwalony w 1956 r. Inne ważne dokumenty regulujące jego pracę to: Regulamin Ogólny, Regulamin przetwarzania informacji, Standardy Pracy Krajowych Biur Interpolu oraz Regulamin Finansowy. Podstawę podejmowanych przez Interpol działań stanowią także rezolucje

Zgromadzenia Ogólnego Interpolu, uchwały i rezolucje Organizacji Narodów Zjednoczonych, a także konwencje i porozumienia międzynarodowe, w których Interpol wymieniany jest jako podmiot współpracy.

Działania Interpolu koordynuje Sekretariat Generalny, stanowiący centralny punkt kontaktowy dla Krajowych Biur Interpolu, działających w poszczególnych państwach członkowskich. Zapewnia on Biurom pomoc oraz wszelkie informacje w czynnościach i postępowaniach o charakterze transgranicznym.

Polska Policja jest obecna w międzynarodowych strukturach policyjnych od 1923 r., kiedy to jej przedstawiciele uczestniczyli w kongresie założycielskim Międzynarodowej Komisji Policji Kryminalnych. W 1952 r., wskutek ówczesnych uwarunkowań politycznych, strona polska zerwała współpracę z Interpolem, chociaż formalnie nigdy z niego nie wystąpiła. Wznowienie członkostwa nastąpiło w dniu 27 września 1990 r., podczas 59. Sesji Zgromadzenia Ogólnego Interpolu w Ottawie. Od tego momentu Polska została ponownie uznana przez społeczność międzynarodową za pełnoprawnego członka tej organizacji.

W wyniku przemian ustrojowych, po 1989 r., Policja stanęła przed nowymi zadaniami. Pojawiły się nowe rodzaje przestępstw, w szczególności takie jak: nielegalny obrót środkami narkotykowymi, przestępstwa bankowe czy piractwo towarowe. Ułatwienia w ruchu granicznym oraz położenie geograficzne w centrum Europy sprawiły, że Polska stała się krajem częstego przemytu dla zorganizowanych grup przestępczych.

Policji trudno byłoby samodzielnie sprostać nowym wyzwaniom w związku z narastającą falą przestępczości. Koniecznością stało się nawiązanie współpracy z organami ścigania innych państw. Dzięki przynależności do Interpolu Policja uzyskała dostęp do bogatych zbiorów danych tej organizacji, jak również do nowoczesnego, z informatyzowanego systemu wymiany informacji o globalnym zasięgu. Za pośrednictwem tej sieci Policja może bez zbędnej zwłoki kontaktować się z organami ścigania innych państw oraz gromadzić i przetwarzać informacje. Jako członek Interpolu może również wymieniać i zdobywać doświadczenia w zakresie zwalczania przestępczości podczas organizowanych przez Interpol konferencji i szkoleń międzynarodowych.

W celu zobrazowania przedmiotu i zakresu współpracy Policji z Interpolem należy wskazać, że w minionych latach w ciągu roku dochodziło do wymiany informacji dotyczących m.in. następujących spraw skradzionych pojazdów (około 300 000),

skradzionych dokumentów podróży (około 450 000), skradzionych dokumentów administracyjnych (około 150 000), poszukiwanych sprawców przestępstw (około 11 000). Strona polska przekazywała również innego rodzaju dokumentację (150 000). Tylko w 2010 r. Policja oraz inne podmioty uprawnione do dostępu do zasobów Interpolu przeprowadziły ponad 40 000 sprawdzeń w bazach tej organizacji.

Z zasobów Interpolu korzysta również Komenda Główna Straży Granicznej, natomiast Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Biura Ochrony Rządu oraz Generalny Inspektor Informacji Finansowych zawarli (lub negocjują zawarcie) z Komendantem Głównym Policji porozumień umożliwiających bezpośredni dostęp do baz danych Interpolu.

Podczas sesji Zgromadzenia Ogólnego Interpolu, która odbyła się w dniach 31 października – 3 listopada 2011 r. w Hanoi, została przyjęta rezolucja nr AG-2011-RES-15, zatwierdzająca rejestrację i publikację Statutu Interpolu przez Organizację Narodów Zjednoczonych, zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych, oraz zobowiązująca Sekretariat Generalny Interpolu do podjęcia wszelkich niezbędnych w tym celu kroków.

Rejestracja i publikacja Statutu pozwoli na:

- zniesienie wątpliwości związanych ze statusem Interpolu jako organizacji międzynarodowej,
- zwiększenie prestiżu oraz poprawę uznawalności i wizerunku organizacji na arenie międzynarodowej,
- poprawę współpracy z innymi podmiotami międzynarodowymi,
- uzyskanie przywilejów i immunitetów niezbędnych do prowadzenia działalności na rzecz wspierania państw członkowskich.

Mimo faktycznej, ponownej od dnia 27 września 1990 r., przynależności polskiej Policji do Interpolu i korzystania z wynikających z tego tytułu uprawnień oraz spełniania ciężących na niej obowiązków, Rzeczpospolita Polska do chwili obecnej nie podjęła działań mających na celu formalne związanie się Statutem tej organizacji.

Taki stan rzeczy wynika z faktu, iż Statut nie podlegał procedurze podpisania przez państwa członkowskie oraz nie zawiera postanowień dotyczących konieczności jego ratyfikacji. Państwa wyrażały w praktyce zgodę na związanie się Statutem poprzez złożenie wniosku o przyjęcie w poczet Interpolu oraz brak zgłoszenia sprzeciwu wobec związania się Statutem. Zgodnie z art. 45 Statutu państwa mogły złożyć w ciągu

6 miesięcy od dnia jego wejścia w życie deklarację, iż nie przyjmują Statutu. Jednak impuls do rozpoczęcia procesu ratyfikacji Statutu w poszczególnych państwach członkowskich stanowi ww. rezolucja Zgromadzenia Ogólnego Interpolu AG-2011-RES-15, w której podkreślono potrzebę jednoznacznego uregulowania formalnoprawnej przynależności państw do tej organizacji.

Formalne związanie Rzeczypospolitej Polskiej Statutem umożliwi uznanie dorobku prawnego Interpolu za prawnie wiążący. Obecnie niejednoznaczna jest moc wiążąca aktów prawnych wydawanych przez Interpol, w szczególności dotyczących przetwarzania danych osobowych. Dodatkowo przystąpienie do Statutu Interpolu powinno dać podstawę do uznania legalności tzw. interpolowskich listów gończych, co do uznawalności których stanowisko sądów powszechnych nie jest jednoznaczne.

2. Skutki finansowe, społeczne, gospodarcze, polityczne i prawne związane z wejściem w życie Statutu

Ratyfikacja Statutu nie spowoduje skutków finansowych dla podmiotów sektora finansów publicznych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia ich wydatków ani dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa nieprzewidzianych w danej części budżetowej. Polska wraz z jej przyjęciem w poczet krajów członkowskich Interpolu została zobowiązana do corocznego uiszczania składki członkowskiej. Odpowiednia kwota, której wysokość jest ustalana na każdy rok budżetowy, jest przewidziana w budżecie Komendy Głównej Policji.

Ratyfikacja Statutu wzmocni pozycję Polski na arenie międzynarodowej i pozwoli na wypełnienie jej zobowiązań wobec Interpolu, związanych z koniecznością uregulowania statusu prawnego Interpolu w poszczególnych państwach członkowskich. Zasadniczym skutkiem prawnym będzie formalne usankcjonowanie związania Rzeczypospolitej Polskiej Statutem Interpolu i uporządkowanie ram organizacyjnych wymiany informacji w obszarze międzynarodowym. Nie jest konieczne podejmowanie żadnych środków prawnych mających na celu wykonanie Statutu.

Ratyfikacja Statutu nie pociągnie za sobą skutków społecznych i gospodarczych – współpraca z Interpolem, mająca na celu zwalczanie i zapobieganie przestępczości, jest aktualnie realizowana, pomimo braku ratyfikacji Statutu.

3. Inne postanowienia

Statut dotyczy spraw uregulowanych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.). Statut nie dotyczy osób fizycznych ani prawnych.

Statut nie będzie podlegał formalnym negocjacjom z uwagi na fakt, iż obowiązuje on od 1956 r. i wiele państw członkowskich jest nim już związanych. Polska może jedynie do niego przystąpić. W związku z powyższym, zgodnie ze stanowiskiem Ministra Spraw Zagranicznych, nie jest właściwe prowadzenie prac legislacyjnych nad wnioskiem o udzielenie zgody na prowadzenie negocjacji, w oparciu o art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.), gdyż tworzyłoby to iluzję możliwości prowadzenia negocjacji. Dlatego też właściwym trybem mającym na celu związanie Rzeczypospolitej Polskiej Statutem jest przystąpienie, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych, w oparciu o art. 89 ust. 1 pkt 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.). Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Statutem nastąpi poprzez zastosowanie trybu ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Depozytariuszem Statutu, zgodnie z art. 16 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r. (Dz. U. z 1990 r. Nr 74, poz. 439), jest Sekretarz Generalny Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej – Interpol.

STATUT MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI POLICJI KRYMINALNEJ – INTERPOL

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Organizacja o nazwie „MIĘDZYNARODOWA KOMISJA POLICJI KRYMINALNYCH” przybiera nazwę: „MIĘDZYNARODOWA ORGANIZACJA POLICJI KRYMINALNEJ – INTERPOL”. Jej siedziba znajduje się we Francji.

Artykuł 2

Organizacja ma na celu:

- a) zapewniać i rozwijać jak najszerszą wzajemną pomoc wszystkich służb policji kryminalnej, w granicach praw obowiązujących w poszczególnych państwach i w duchu Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka;
- b) ustanawiać i rozwijać wszelkie formy działania mogące służyć skutecznemu zapobieganiu i ściganiu przestępczości pospolitej.

Artykuł 3

Podjęcie przez Organizację jakiegokolwiek działalności lub interwencji o charakterze politycznym, wojskowym, religijnym lub rasowym jest ściśle zabronione.

Artykuł 4

Każde państwo może wyznaczyć jako Członka Organizacji dowolny oficjalny organ policji, którego funkcje wchodzi w zakres działania Organizacji.

Właściwy organ rządowy składa wniosek o członkostwo do Sekretarza Generalnego.

Członkostwo podlega zatwierdzeniu przez Zgromadzenie Ogólne większością dwóch trzecich głosów.

STRUKTURA I FUNKCJONOWANIE

Artykuł 5

Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej – INTERPOL obejmuje:

- Zgromadzenie Ogólne,
- Komitet Wykonawczy,
- Sekretariat Generalny,
- Krajowe Biura Interpolu,
- Doradców,
- Komisję Kontroli Kartotek.

ZGROMADZENIE OGÓLNE

Artykuł 6

Zgromadzenie Ogólne jest najwyższym organem decyzyjnym Organizacji. W jego skład wchodzi delegaci wyznaczeni przez Członków Organizacji.

Artykuł 7

Każdy Członek może być reprezentowany przez jednego lub kilku delegatów, jednakże każde państwo może mieć tylko jednego przewodniczącego delegacji, wyznaczonego przez właściwy organ rządowy państwa delegującego.

Ze względu na specjalistyczny charakter Organizacji państwa członkowskie powinny starać się o włączanie w skład swoich delegacji:

- a) wysokich rangą funkcjonariuszy organów realizujących zadania policyjne;
- b) funkcjonariuszy, których zadania są związane z działalnością Organizacji;
- c) specjalistów w zakresie zagadnień przewidzianych w porządku obrad.

Artykuł 8

Funkcje Zgromadzenia Ogólnego są następujące:

- a) wypełnianie obowiązków przewidzianych niniejszym Statutem;
- b) ustalanie zasad i określanie ogólnych środków, właściwych dla osiągnięcia celów Organizacji, określonych w Artykule 2 niniejszego Statutu;
- c) rozpatrywanie i zatwierdzanie przygotowanego przez Sekretarza Generalnego ogólnego programu pracy na rok następny;
- d) określanie wszelkich innych niezbędnych unormowań;
- e) wybieranie osób do pełnienia funkcji przewidzianych niniejszym Statutem;
- f) przyjmowanie rezolucji i wydawanie zaleceń Członkom w sprawach należących do właściwości Organizacji;
- g) określanie polityki finansowej Organizacji;
- h) rozpatrywanie i zatwierdzanie porozumień zawieranych z innymi organizacjami.

Artykuł 9

Członkowie powinni dokładać wszelkich starań, dających się pogodzić z ich własnymi obowiązkami, by wprowadzać w życie decyzje Zgromadzenia Ogólnego.

Artykuł 10

Zgromadzenie Ogólne Organizacji zbiera się na sesji zwyczajnej każdego roku. Na wniosek Komitetu Wykonawczego lub większości Członków może również zebrać się na sesji nadzwyczajnej.

Artykuł 11

1. Zgromadzenie Ogólne może w trakcie sesji powoływać specjalne komisje zajmujące się określonymi zagadnieniami.

2. Może ono także zdecydować o zorganizowaniu konferencji regionalnych pomiędzy dwiema sesjami Zgromadzenia Ogólnego.

Artykuł 12

1. Na zakończenie każdej sesji Zgromadzenie Ogólne wybiera miejsce następnej sesji.
2. Zgromadzenie Ogólne może także zdecydować o miejscu zwołania sesji, która odbędzie się za dwa lata, jeżeli jedno lub więcej państw ubiega się o przywilej organizowania tej sesji.
3. W przypadku, gdy jest to niemożliwe lub niewskazane, aby sesja odbyła się w uprzednio określonym miejscu, Zgromadzenie Ogólne może zdecydować o wyborze innego miejsca w następującym roku.

Artykuł 13

Tylko jeden delegat z każdego państwa ma prawo do głosowania podczas sesji Zgromadzenia Ogólnego.

Artykuł 14

Decyzje podejmowane są zwykłą większością głosów, z wyjątkiem tych decyzji, dla których zgodnie z niniejszym Statutem wymagana jest większość dwóch trzecich głosów.

KOMITET WYKONAWCZY

Artykuł 15

Komitet Wykonawczy składa się z Prezydenta Organizacji, trzech Wiceprezydentów i dziewięciu Delegatów.

Każdy z trzynastu członków Komitetu Wykonawczego powinien pochodzić z innego państwa, z uwzględnieniem rozmieszczenia geograficznego.

Artykuł 16

Zgromadzenie Ogólne wybiera spośród delegatów Prezydenta i trzech Wiceprezydentów Organizacji.

Prezydent wybierany jest większością dwóch trzecich głosów. Jeżeli dwie tury głosowania nie przyniosą rezultatu, wyboru dokonuje się zwykłą większością głosów.

Prezydent i Wiceprezydenci powinni pochodzić z różnych kontynentów.

Artykuł 17

Prezydent wybierany jest na czteroletnią kadencję. Wiceprezydenci wybierani są na trzyletnią kadencję. Bezpośrednio po upływie swoich kadencji nie mogą oni być wybierani ponownie ani do pełnienia tej samej funkcji, ani do pełnienia funkcji Delegata do Komitetu Wykonawczego.

Jeżeli w następstwie wyboru Prezydenta postanowienia Artykułu 15, akapit 2 lub Artykułu 16, akapit 3 nie mogą być zastosowane lub są sprzeczne, przeprowadza się wybór czwartego Wiceprezydenta, tak aby na stanowiskach prezydenckich były reprezentowane wszystkie kontynenty.

W takim przypadku Komitet Wykonawczy składać się będzie tymczasowo z 14 członków. Okres przejściowy powinien zakończyć się bezzwłocznie, w chwili gdy okoliczności pozwolą na zastosowanie przepisów Artykułów 15 i 16.

Artykuł 18

Prezydent Organizacji:

- a) przewodniczy sesjom Zgromadzenia Ogólnego i Komitetu Wykonawczego oraz kieruje ich obradami;
- b) czuwa nad zgodnością działalności Organizacji z decyzjami Zgromadzenia Ogólnego i Komitetu Wykonawczego;
- c) utrzymuje, w miarę możliwości, bezpośredni i stały kontakt z Sekretarzem Generalnym Organizacji.

Artykuł 19

Dziewięciu Delegatów do Komitetu Wykonawczego wybieranych jest przez Zgromadzenie Ogólne na okres trzech lat. Bezpośrednio po upływie swoich kadencji nie mogą oni być wybrani ponownie do pełnienia tej samej funkcji.

Artykuł 20

Komitet Wykonawczy zbiera się co najmniej raz w roku i jest zwoływany przez Prezydenta Organizacji.

Artykuł 21

W czasie pełnienia swoich funkcji wszyscy członkowie Komitetu Wykonawczego występują jako reprezentanci Organizacji, a nie jako reprezentanci swoich państw.

Artykuł 22

Komitet Wykonawczy:

- a) nadzoruje wykonywanie decyzji Zgromadzenia Ogólnego;
- b) przygotowuje porządek obrad sesji Zgromadzenia Ogólnego;
- c) przedkłada Zgromadzeniu Ogólnemu każdy program pracy lub projekt, który uzna za użyteczny;
- d) nadzoruje zarządzanie i działalność Sekretarza Generalnego;
- e) wykonuje wszystkie uprawnienia, przekazane mu przez Zgromadzenie Ogólne.

Artykuł 23

W razie dymisji lub śmierci członka Komitetu Wykonawczego, Zgromadzenie Ogólne wybiera na jego miejsce innego członka, którego mandat wygasa w tym samym terminie,

w którym wygasłby mandat jego poprzednika. Mandat traci ważność, jeżeli członek Komitetu Wykonawczego przestaje być delegatem do Organizacji.

Artykuł 24

Członkowie Komitetu Wykonawczego pełnią swoje funkcje do końca sesji Zgromadzenia Ogólnego, której obrady odbywają się w tym samym roku, w którym upływa termin ważności ich mandatu.

SEKRETARIAT GENERALNY

Artykuł 25

Sekretariat Generalny tworzą stałe wydziały Organizacji.

Artykuł 26

Sekretariat Generalny:

- a) wprowadza w życie decyzje Zgromadzenia Ogólnego i Komitetu Wykonawczego;
- b) funkcjonuje jako międzynarodowe centrum walki z przestępczością pospolitą;
- c) funkcjonuje jako centrum techniczne i informacyjne;
- d) zapewnia efektywne zarządzanie Organizacją;
- e) utrzymuje kontakty z właściwymi organami krajowymi i międzynarodowymi, niemniej kwestie związane z poszukiwaniem sprawców czynów zabronionych powinny być realizowane za pośrednictwem Krajowych Biur Interpolu;
- f) przygotowuje i wydaje wszelkie publikacje uznane za przydatne;
- g) organizuje i wykonuje zadania sekretariatu podczas sesji Zgromadzenia Ogólnego, Komitetu Wykonawczego i wszelkich innych organów Organizacji;
- h) przygotowuje na następny rok wstępny plan pracy, będący przedmiotem oceny i zatwierdzenia przez Zgromadzenie Ogólne i Komitet Wykonawczy;
- i) utrzymuje, w miarę możliwości, stały i bezpośredni kontakt z Prezydentem Organizacji.

Artykuł 27

Sekretariat Generalny składa się z Sekretarza Generalnego oraz personelu technicznego i administracyjnego odpowiedzialnego za wykonanie prac Organizacji.

Artykuł 28

Sekretarza Generalnego powołuje Zgromadzenie Ogólne na wniosek Komitetu Wykonawczego na okres 5 lat. Sekretarz Generalny może zostać powołany na kolejne kadencje, ale musi on zrezygnować z funkcji z chwilą ukończenia 65 roku życia, niemniej jednak może pełnić funkcję do końca kadencji, jeżeli upływa ona w roku w którym kończy 65 lat.

Sekretarz Generalny musi być wybrany spośród osób wysoce kompetentnych w problematyce policyjnej.

W wyjątkowych okolicznościach Komitet Wykonawczy może wystąpić na sesji Zgromadzenia Ogólnego z wnioskiem o odebranie mandatu osobie sprawującej funkcję Sekretarza Generalnego.

Artykuł 29

Sekretarz Generalny zatrudnia personel i kieruje jego pracą, zarządza finansami, powołuje stałe wydziały i kieruje ich pracą, zgodnie z wytycznymi przyjętymi przez Zgromadzenie Ogólne lub Komitet Wykonawczy.

Sekretarz Generalny przedstawia Komitetowi Wykonawczemu lub Zgromadzeniu Ogólnemu wszelkie propozycje lub projekty dotyczące prac Organizacji.

Sekretarz Generalny odpowiada przed Komitetem Wykonawczym i Zgromadzeniem Ogólnym.

Sekretarz Generalny jest uprawniony do uczestniczenia w obradach Zgromadzenia Ogólnego, Komitetu Wykonawczego i wszystkich podległych organów.

Pełniąc swoją funkcję Sekretarz Generalny reprezentuje Organizację, nie zaś dane państwo.

Artykuł 30

Sekretarz Generalny i jego personel nie zwracają się podczas pełnienia swoich funkcji o instrukcje od jakiegokolwiek rządu lub ośrodka władzy pozostającego poza Organizacją ani też nie przyjmują takich instrukcji. Powstrzymują się oni od jakichkolwiek działań mogących przynieść szkodę ich międzynarodowej misji.

Każdy Członek Organizacji zobowiązany jest respektować wyłącznie międzynarodowy charakter misji Sekretarza Generalnego i personelu Organizacji oraz nie wywierać wpływu na wykonywanie przez nich ich zadań.

Każdy Członek Organizacji powinien dołożyć wszelkich starań, aby wspierać Sekretarza Generalnego i jego personel w wykonywaniu zadań.

KRAJOWE BIURA INTERPOLU

Artykuł 31

Dla osiągnięcia celów Organizacji potrzebna jest jej stała i aktywna współpraca jej Członków, którzy powinni dokładać wszelkich starań, zgodnych z obowiązującym w ich państwach prawem, aby w należyty sposób uczestniczyć w jej działaniach.

Artykuł 32

Dla zapewnienia powyższej współpracy każde państwo wyznaczy organ, który będzie pełnił funkcję Krajowego Biura Interpolu. Biuro to zapewni kontakty z:

- a) różnymi jednostkami organizacyjnymi w tym państwie;
- b) organami innych państw, pełniącymi funkcję Krajowych Biur Interpolu;
- c) Sekretariatem Generalnym Organizacji.

Artykuł 33

W przypadku tych państw, dla których przepisy Artykułu 32 nie mają zastosowania lub nie pozwoliłyby na skuteczną, scentralizowaną współpracę, Sekretariat Generalny określi w porozumieniu z tymi państwami inne dogodne formy współpracy.

DORADCY

Artykuł 34

W kwestiach naukowych Organizacja może zwrócić się do „Doradców”. Doradcy pełnią rolę wyłącznie konsultacyjną.

Artykuł 35

Doradcy są powoływani przez Komitet Wykonawczy na okres 3 lat. Ich powołanie staje się ostateczne dopiero po zatwierdzeniu przez Zgromadzenie Ogólne.

Doradcy są wybierani spośród osób, które posiadają międzynarodowe uznanie i autorytet w dziedzinie pozostającej w zakresie zainteresowania Organizacji.

Doradca może być odwołany decyzją Zgromadzenia Ogólnego.

Artykuł 36

Komisja Kontroli Kartotek jest organem niezależnym, który czuwa nad tym, aby przetwarzanie przez Organizację informacji o charakterze osobowym było zgodne z ustanowionymi przez Organizację unormowaniami dotyczącymi tej materii.

Komisja Kontroli Kartotek zapewnia Organizacji doradztwo w odniesieniu do każdego projektu, operacji, unormowań lub innych spraw związanych z przetwarzaniem informacji o charakterze osobowym.

Komisja Kontroli Kartotek realizuje wnioski dotyczące informacji zawartych w kartotekach Organizacji.

Artykuł 37

Członkowie Komisji Kartotek Interpolu posiadają kompetencje niezbędne do wykonywania jej zadań. Skład i funkcjonowanie Komisji są przedmiotem odrębnych unormowań ustanowionych przez Zgromadzenie Ogólne.

BUDŻET I ŚRODKI FINANSOWE

Artykuł 38

Organizacja dysponuje środkami finansowymi pochodzącymi:

a) ze składek członkowskich;

b) z darów, zapisów, subwencji, dotacji i innych źródeł, po uprzednim przyjęciu lub zatwierdzeniu przez Komitet Wykonawczy.

Artykuł 39

Zgromadzenie Ogólne określa zasady udziału finansowego Członków oraz maksymalną roczną sumę wydatków na podstawie szacunków przedstawionych przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 40

Projekt budżetu Organizacji przygotowywany jest przez Sekretarza Generalnego i przedkładany do zatwierdzenia przez Komitet Wykonawczy.

Budżet wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Zgromadzenie Ogólne.

W przypadku, gdy Zgromadzenie Ogólne nie miało możliwości zatwierdzenia budżetu, Komitet Wykonawczy podejmie wszelkie konieczne działania zgodnie z głównymi wytycznymi poprzedniego budżetu.

WSPÓŁPRACA Z INNYMI ORGANIZACJAMI

Artykuł 41

W każdym przypadku, gdy Organizacja uzna to za pożądane, mając na względzie cele i przedmiot określony w Statucie, ustanowi ona stosunki i nawiąże współpracę z innymi, międzyrządowymi lub pozarządowymi organizacjami międzynarodowymi.

Ogólne przepisy regulujące współpracę z międzyrządowymi lub pozarządowymi organizacjami międzynarodowymi obowiązują dopiero po ich zatwierdzeniu przez Zgromadzenie Ogólne.

We wszystkich sprawach wchodzących w zakres kompetencji Organizacji może ona zasięgać opinii pozarządowych organizacji międzynarodowych oraz rządowych i pozarządowych organizacji krajowych.

Za zgodą Zgromadzenia Ogólnego Komitet Wykonawczy albo – w przypadkach niecierpiących zwłoki – Sekretarz Generalny może, w zakresie swojej działalności i właściwości, przyjąć zobowiązania zarówno od innych instytucji lub organizacji międzynarodowych, jak i zobowiązania stanowiące realizację konwencji międzynarodowych.

STOSOWANIE, ZMIANY I INTERPRETACJA NINIEJSZEGO STATUTU

Artykuł 42

Niniejszy Statut może być zmieniony na wniosek każdego z Członków bądź na wniosek Komitetu Wykonawczego.

Sekretarz Generalny przekazuje do wiadomości wszystkim Członkom każdy projekt zmiany niniejszego Statutu na co najmniej trzy miesiące przed przedłożeniem go do rozpatrzenia przez Zgromadzenie Ogólne.

Wszystkie zmiany niniejszego Statutu przyjmowane są większością dwóch trzecich głosów Członków Organizacji.

Artykuł 43

Teksty niniejszego Statutu, ogłoszone w językach francuskim, angielskim, i hiszpańskim, są jednakowo autentyczne.

Artykuł 44

Stosowanie niniejszego Statutu określone jest przez Zgromadzenie Ogólne w Regulaminie Ogólnym oraz Aneksach do niego, których przepisy będą przyjmowane większością dwóch trzecich głosów.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 45

Wszystkie organy reprezentujące państwa wymienione w Załączniku I uznawane są za Członków Organizacji, chyba że złożą one deklarację, za pośrednictwem właściwych organów rządowych, iż nie mogą przyjąć niniejszego Statutu. Taką deklarację należy złożyć w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego Statutu.

Artykuł 46

Podczas pierwszych wyborów w drodze losowania zostanie wybrany Wiceprezydent, którego mandat wygaśnie po upływie roku.

Podczas pierwszych wyborów w drodze losowania zostanie wybranych dwóch Delegatów do Komitetu Wykonawczego, których mandat wygaśnie po upływie jednego roku, oraz dwóch innych Delegatów, których mandat wygaśnie po upływie dwóch lat.

Artykuł 47

Osoby, które wykazały się szczególnymi osiągnięciami oraz długotrwałą służbą w ramach Międzynarodowej Komisji Policji Kryminalnych, mogą zostać wyróżnione przez Zgromadzenie Ogólne nadaniem honorowego tytułu odpowiadającego stanowiskom w Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej.

Artykuł 48

Wszelkie mienie należące do Międzynarodowej Komisji Policji Kryminalnych przekazane zostaje Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej.

Artykuł 49

W niniejszym Statucie:

- „Organizacja” oznacza każdorazowo Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnej;
- „Statut” oznacza każdorazowo Statut Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej;
- „Sekretarz Generalny” oznacza Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej;
- „Komitet” oznacza Komitet Wykonawczy Organizacji;
- „Zgromadzenie” lub „Zgromadzenie Ogólne” oznacza Zgromadzenie Ogólne Organizacji;
- „Członek” lub „Członkowie” oznacza Członka lub Członków Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej w rozumieniu Artykułu 4 niniejszego Statutu;
- „delegat” (w liczbie pojedynczej) lub „delegaci” (w liczbie mnogiej) oznacza osobę lub osoby będące członkami jednej delegacji lub wielu delegacji w rozumieniu Artykułu 7;
- „Delegat” (w liczbie pojedynczej) lub „Delegaci” (w liczbie mnogiej) oznacza osobę lub osoby wybrane do Komitetu Wykonawczego na warunkach określonych w Artykule 19.

Artykuł 50

Niniejszy Statut wchodzi w życie z dniem 13 czerwca 1956 roku.

ZAŁĄCZNIK I

LISTA PAŃSTW, W STOSUNKU DO KTÓRYCH STOSUJE SIĘ PRZEPISY ARTYKUŁU 45 STATUTU

Antyle Holenderskie, Arabia Saudyjska, Argentyna, Australia, Austria, Belgia, Brazylia, Cejlon, Chile, Dania, Dominikana, Egipt, Finlandia, Filipiny, Francja, Grecja, Gwatemala, Hiszpania, Holandia, Indie, Indonezja, Iran, Irlandia, Izrael, Japonia, Jordania, Jugosławia, Kambodża, Kanada, Kolumbia, Kostaryka, Kuba, Liban, Liberia, Libia, Luksemburg, Meksyk, Monako, Myanmar, Niemcy, Norwegia, Nowa Zelandia, Pakistan, Portugalia, Saara, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, Sudan, Surinam, Syria, Szwecja, Szwajcaria, Tajlandia, Turcja, Urugwaj, Wenezuela, Włochy, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.